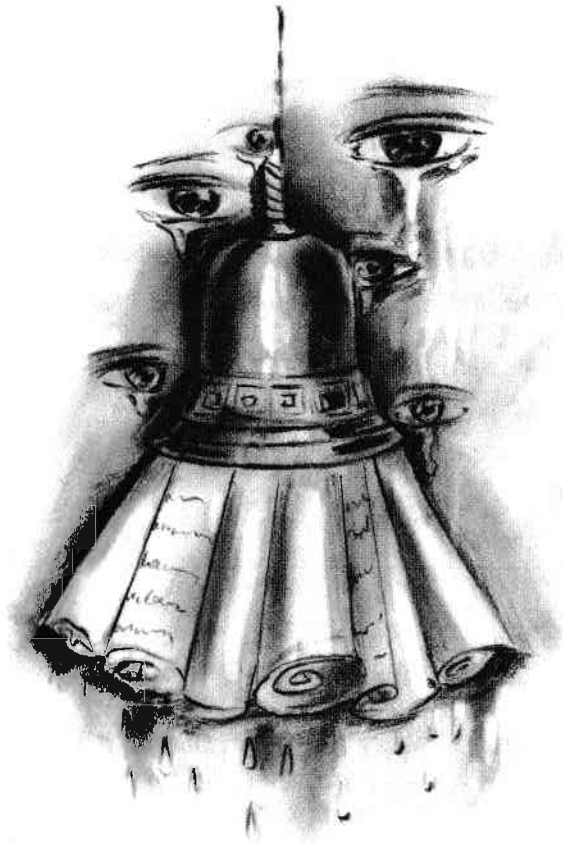
Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Ghid de descrieri literare

3000 de modele poetice

10 teme, 220 de noțiuni

Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

Cuprins

ANOTIMPURILE 4

Iarna 5
Primăvara 9
Toamna 13
Vara 18

FAUNA 20

Animale 21
Ariciul 21
Boul, vaca, bivolul 21
Calul 22
Căprioara, cerbul, capra 23
Câinele 25
Iepurele 26
Liliacul 27
Lupul 27
Melcul 28
Mistreţul, porcul 29
Oaia, berbecul 29
Pinguini, foci, morse 30
Pisica 31
Şarpele, şopârla 32
Şoarecele, şobolanul 33
Ursul 33
Veveriţa 34
Zimbrul 35

Fiinţe fantastice 37

Gâze 38
Cărăbuşul 38
Fluturele 39
Furnica 40
Gândăcelul 40
Greierul 41
Lăcusta 42
Licuriciul 43
Păianjenul 43
Ţânţarii 43

Păsări 44
Păsări de tot soiul 44
Bufniţa 47
Ciocârlia 48
Cocostârcul 48
Cocoşul 49
Curcanul 50
Găina 50
Gâştele 51
Hulubii 51
Lebăda 52
Papagalul 53
Păunul 53
Privighetoarea 53
Pupăza 54
Raţa, bobocul 54
Rândunica 55
Vrabia 55

Peşti, vietăţi marine 56

FENOMENE ALE NATURII 57

Căldura, arşiţa 58
Ceaţa 58
Curcubeul 59
Furtuna 59
Gerul 64
Gheaţa 65
Întunericul 65
Lumina 67
Norul 68
Ploaia, tunetul, fulgerul 73
Seceta 79
Umbra 80
Vântul 81
Viforul 87
Viscolul 87
Zăpada 88
Zgomote, sunete 91

FLORA 96

Diverse 97
Bradul 98
Căpşuna, fragii 99
Clopoţelul 99
Copacii 99
Crinul 104
Florile 105
Frunza 108
Ghiocelul 109
Iarba 109
Lăcrămioara 110
Legumele 110
Liliacul 111
Macul 112
Mesteacănul 113
Muşeţelul, romaniţa 113
Nucul 113
Păpădia 114
Plantele 115
Plopul 115
Porumbul 116
Salcia 117
Spinul, scaietele 119
Stejarul 120
Teiul 120
Trandafirul 121
Viţa-de-vie 122

LUMEA DIN JUR 124

Peisaje diverse 125
Apa 129
Balta 130
Biserica, catedrala, mănăstirea 131
Casa, locuinţa 134
Cascada 135
Câmpia, şesul 135
Câmpul de luptă 137
Cerul 139
Clopotul 142
Drumul 144
Focul, fumul 146
Gardul 149
Izvorul 149
Lacul, iazul 150
Lanul 152
Livada, grădina 153
Luna 154
Lunca 160
Marea, oceanul 160

Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

Mirosuri, arome 165
Moara 166
Muntele, dealul 166
Oraşul 173
Pădurea, codrul, crângul 175
Pământul 177
Piatra 179
Râul, pârâul 179
Satul 184
Soarele 186
Stelele 190
Stânca 193
Ţara, poporul 194
Valea 197

MIJLOACE DE TRANSPORT 198
Autobuzul, maşina 199
Avionul 199
Luntrea, barca 199
Săniuţa 200
Trenul 200
Vaporul, corabia, submarinul 201

MOMENTE ALE ZILEI 202
Amiaza 203
Amurgul 203
Asfinţitul 206
Dimineaţa 210
Noaptea 212
Răsăritul 216
Seara 219

PORTRETUL 222
Arhetipuri 223
Ciobanul 223
Copilul 223
Femeia, fata 224
Învăţătorul 226
Mama 227
Plugarul 228
Românca, basarabeanca 229
Ţiganii 229
Portrete de domnitori 230
Portretul fizic şi moral 236
Aspectul general 236
Barba 243
Caracterul, temperamentul 243
Faţa 244
Gura, glasul 246
Mâinile 248
Mustaţa 248
Nasul 248
Ochii, privirea 249
Părul 254
Vestimentaţia 256
Zâmbetul 256

STĂRI. PERCEPŢII. SENTIMENTE 258
Diverse 259

Amintirile 262
Boala 263
Bucuria, fericirea, veselia 263
Dorul 264
Emoţiile 265
Frica, groaza 266
Gândurile, gândirea 267
Iubirea 270
Liniştea, tăcerea 272
Mânia, ura 274
Moartea 275
Plânsul 276
Râsul 278
Ruşinea 279
Sărutul 280
Somnul 280
Tristeţea, suferinţa, durerea 281
Tulburarea, frământarea, zbuciumul 284

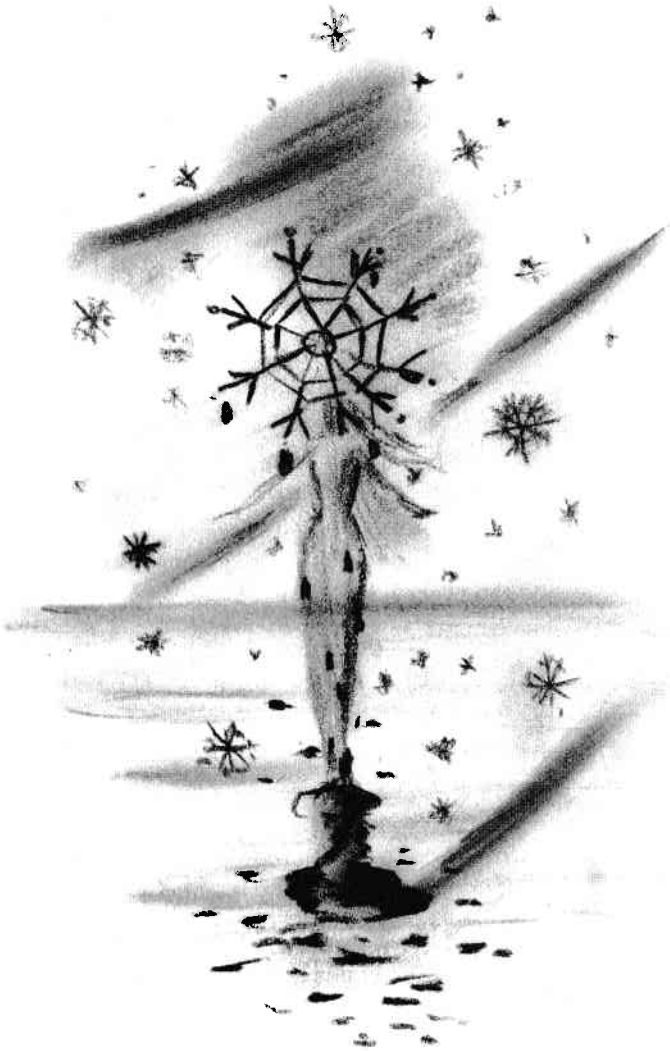
VALORI SPIRITUALE. OCUPAŢII 285
Cartea 286
Dansul 287
Doina 288
Limba, cuvântul, vorbirea 289
Muzica 291

VARIA 293

Bibliografie selectivă 296

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Anotimpurile

Iarna

Din văzduh cumplita iarnă cerne norii de zăpadă, / Lungi troiene călătoare adunate-n cer grămadă; / Fulgii zbor, plutesc în aer ca un roi de fluturi albi, / Răspândind fiori de gheață pe ai țării umeri dalbi. // Ziua ninge, noaptea ninge, dimineața ninge iară! / Cu o zale argintie se îmbracă mândra țară. *V. Alecsandri*

Iarna tristă-mbracă / Streşinile somnoroase, / Pune văl de promoroacă / Peste pomi şi peste case. [...] Şi pe trunchiuri negre pune / Capiteluri de zăpadă, / Iar prin crengile cochete / Flori de marmură anină, / O ghirlandă de buchete / Care tremură-n lumină. // Reci podoabe-n ramuri goale / Plouă fără să le scuturi, / Ici, risipă de petale, / Colo, roi uşor de fluturi. *G. Topârceanu*

Iarna-şi face-acum valiza – / Pune gerurile-n ea, / Viscolele supărate / Şi rezervele de nea. *V. Romanciuc*

Ziua scade; iarna vine, vine pe crivăț călare! / Vântul şuieră prin hornuri răspândind înfiorare. *V. Alecsandri*

Azi pământul e-nălbit / Şi prin negură se pierde / Soarele îngălbenit. *V. Alecsandri*

Când crivățul cu iarna din nord vine în spate / Şi mătură cu-aripa-i câmpii întinse, late, / Când lanuri de-argint luciu pe țară se aştern, / Vânturi scutur aripe, zăpadă norii cern... *M. Eminescu*

Iarna era în toi. Câteodată vremea rea se mai potolea, începea să cearnă zăpada, ridicând troiene mari, de nerăzbătut. Când încălzea soarele, omătul se topea, dar noaptea gerul îl fereca într-o pojghiță subțire de gheață, cu colți ascuțiți, care-ți zdreleau picioarele. *F. Zalten*

Trena-i de ninsori... *G. Topârceanu*

În păduri trosnesc stejarii! E un ger amar, cumplit! / Stelele par înghețate, cerul pare oțelit. *V. Alecsandri*

Libris.ro Respect pentru oameni și cărți

Totul e în neclintire, fără viață, fără glas; / Niciun zbor în atmosferă, pe zăpadă – niciun pas. *V. Alecsandri*

Vine-o pasăre şi coase / în fuioare de mătase / ale norilor atlase / de ţări lungi şi lunecoase... / Vine-o fată şi descoase / tot ce pasărea lucrase / şi cu genele-i lucioase / ninge flori de nea frumoase / şi-apoi le preschimbă-n raze / argintând cărări şi case... *N. Stănescu*

Se lăsase iarna... Frunzele nu mai foşneau. Aşternute jos într-un lăicer, bătute de ploi, înmuiate şi grele, erau acum insensibile. Apoi prinse a sufla crivăţul. Ploaia şi vântul îşi făcuseră mendrele. Nicio frunzuliţă nu mai rămăsese în tufe şi pe copaci. Uriaşii pădurii, goi, prădaţi, îşi întindeau jalnic braţele despuiate spre cer. Iarba din poieniţă se măcinase şi intrase adânc în pământ. Zăpada şi crusta de gheaţă au transformat pădurea într-un sălaş neospitalier. *F. Zalten*

Cu şolduri lucii cerul pe zări se încovoaie / Când trece iarna albă cu degete de ghips. *Al. Philippide*

A venit şi iarna albă, / Străluceşte ca o salbă. *Gr. Vieru*

Şi din cerul plumbuit / ca din ram / cădeau flori, petale reci / hohotind, / drumuri troienind, poteci / cu argint. *I. Tatu*

E iarnă. Drumu-i troienit. / Şi-i viscol. [...] // Câmpia doarme sub zăpezi. / Ceţoase zile, nopţi de smoală. *V. Hugo*

Nu ştiu, pretutindeni pe câmpuri e iarnă / Sau stoluri de lebede mute-n popas? *S. Esenin*

Afară ninge, ninge, şi apriga furtună / Prin neagra-ntunecime răspânde reci fiori. *V. Alecsandri*

El priveşte cu-ntristare / Cum se plimbă prin răstoace / Iarna pe un urs călare, / Iarna cu şapte cojoace. // El se scutură şi zice: / „În zadar, tu, vrăjitoare, / Aduci viforul pe-aice, / Aduci zile fără soare. // În zadar îngheţi pământul, / Ucizi florile şi stupii / Şi trimiţi moartea cu vântul, / Şi trimiţi foamea cu lupii. // În zadar a ta suflare / Apa-n râuri o îngheaţă, / Şterge urma pe cărare / Şi de mine ţurţuri leagă. // În zadar, urgie crudă, Lungeşti noaptea-ntunecoasă..." *V. Alecsandri*

[...] copacii crengile-şi plecau / Şi zăpadă-n calea-mi pe rând scuturau. //[...] cerul viscole stârnea / Şi cu fulgi prin neguri câmpii aşternea. //[...] lupii, codrii răzbătând, / Cu crivăţul iernii m-alungau urlând. *V. Alecsandri*

Vine de la munte iarna la câmpie, Aducând în poale zile de urgie. [...] // Ies în calea iernii, ca la o mireasă, / Crivăţul, fiorii, corbii, pâcla deasă. [...] // Bate în fereastră iarna degerată. / Fruntea ei de sloiuri este încărcată. [...] // Ninge! vânt de moarte suflă să atingă / Flacăra vieţii şi din zbor s-o stingă. *V. Alecsandri*

Iarna. Fulgii podidesc / Cerul, ca nişte noiţe. / Stâlpii-n drum se-mpodobesc, / Toţi, cu albe căciuliţe. *N. Cassian*

Iarna sură şi bătrână... [...] / Şi cum suflă-n pumnii reci, / Scoate pâclă pe poteci, / Iar pe fund de văi destramă / Neguri vinete de scamă. [...] / Doamna gerului bătrână / S-a sculat de la pământ / Şi-nălţând spre cer o mână / Ca o cumpănă uscată / De fântână, / A pornit în jos pe vânt, / Încruntată, / Blestemând, / Şi-a lăsat în urma ei / Promoroacă şi polei; / Pe ogoare, / Corbi şi cioare, / Şi de-a lungul drumului, / Numai scama fumului. *O. Cazimir*

Prin crângul cel desfrunzit, / De chiciură albă-nflorit, / Crivăţul şuieră... plânge. *Al. Macedonski*

Pe lume plumb de iarnă s-a lăsat. *G. Bacovia*

Copacii grei de promoroacă durau bolţi albe, de peşteri luminoase, deasupra noastră. Umblam în tineresc extaz ca printr-o lume de cristal. Şi inspiram aerul, care după fumul oraşului ni se părea de-o puritate experimentală. *L. Blaga*

Era o dimineaţă rece de iarnă. Respiraţia se întrupa în invizibile cristale. *L. Blaga*

Dintr-un picur, doi şi trei, / Streaşina a prins polei. / Ţurţuri lunguieţi, de gheaţă, / Strălucesc de dimineaţă. // [...] Barba gheţii străvezie / Scânteiază-n raza vie. // Când, deodată, jale-adâncă! / Ţurţuru-ncepu să plângă. / Stropi de apă, limpezi, iată, / Cad din barba sa-nghemată! *N. Cassian*

Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

Frigul, scriitor pe geamuri, / Cu zăpezile se joacă / Şi le schimbă-n promoroacă, / Atârnând ciucuri pe ramuri. *D. Zamfirescu*

Iarna are vânturi în chip de cai; şi-i mână c-o puhă lungă de cânepă; şi ei nechează şi strănută omăt şi viscol. Când trece, s-aude, dar de văzut, n-o vede nimeni. *M. Sadoveanu*

Iar gerul s-a muiat şi-i pintenog, / Şi iarna cu genunchii strânşi la gură, / S-a cuibărit în mijlocul pădurii / Şi doarme ca ursoaica în bârlog. *An. Codru*

Al iernii alb suman. *I. Pillat*

Fulguieşte de ninsoare / În pustiile ogoare, / Urlă crivăţu-n copaci... [...] // Peste tot numai zăpadă, / Ce s-adună în grămadă / Sau se-mparte-n fel de flori / Sub al vântului fiori. *Al. Macedonski*

Un frig aspru şi posomorât se lăsase de câteva zile şi apele leneşe ale fluviului prinseră pojghiţă pe maluri. Apoi, într-o bună dimineaţă, valea se drapă întreagă în veşmânt de nuntire. Un vânt greu şi întunecat începuse o năvală căzăcească dinspre răsărit şi soarele trebui să stea multă vreme ascuns după norii care vărsau nămeţi. Pe maluri începutul înghe-ţului se amuza să descrie festoane albicioase şi neregulate de pojghiţă, suprapunându-le uneori ca ardezia pe case. Zăpada conteni, dar simunul căzăcesc îi suflă multă vreme pe deasupra şi pe dedesubt, repezind-o în viscole turbate dintr-o parte în alta, încă zile în şir, până îngheţă el însuşi şi căzu la pământ, şarpe de sloi, care se preface în bucăţi. Atunci pustiul alb încremeni cu magnificele-i şi candidele-i dune şi Nistrul încremeni însuşi, iar văzduhul rămase tot posomorât. *G. Mihăescu*

Iarna, cu papuci de gheaţă / Şi cu tâmplele cărunte, / S-a pornit de dimineaţă, / Lunecând din vârf de munte. // Cu alai de-mpărăteasă, / Pe drum de mărgăritar, / Se prezintă viforoasă, / Rupând foi din calendar. // În privelişti siderale / Cerne stele hărnicuţa / Şi ne face, colo-n vale, / Neted drum de săniuţă. *T. Jugănaru*

Doamna Iarna-n goană trece / în caleşti de vijelii. *N. Labiş*

Primăvara

Un ciob de primăvară... *T. Arghezi*

Ah! iată primăvara cu sânu-i de verdeaţă! în lume-i veselie, amor, sperare, viaţă. / Şi cerul şi pământul preschimbă sărutări, / Prin raze aurite şi vesele cântări! *V. Alecsandri*

Primăvara luceşte-n ochi şi o răsfrânge surâsul. E primăvară! Au venit florile să te uiţi şi-n ochii lor şi a venit cerul albastru, ca să vă uitaţi la el. *T. Arghezi*

S-a dus zăpada albă de pe întinsul ţării, / S-au dus zilele Babei şi nopţile vegherii. / Câmpia scoate aburi; pe umedul pământ / Se-ntind cărări uscate de-al primăverii vânt. *V. Alecsandri*

Pâraiele umflate curg iute, şopotind, / Şi mugurii pe creangă se văd îmbobocind. *V. Alecsandri*

În copaci, prin vechi coroane, / Seve urcă în artere: / S-ar părea că-n ţevi de orgă / Suie slavă de-nviere. // Muguri fragezi sfarmă scoarţa, / Solzi şi platoşe, găoace. / Grav, miracolul ne miră / Cum începe, cum se face. *L. Blaga*

Pogorâtă pe pământ / În mătăsuri lungi de vânt, / Laşi în urmă, pe câmpii, / Galbeni vii / De păpădii, / Bălţi albastre şi-nsorite / De omăt topit abia, / Şi pe dealuri mucezite / Arături de catifea. *G. Topârceanu*

Iese iarba luminoasă, / Rândunica vine-acasă. // Se-ntâlnesc pe văi izvoare, / Alb e zarzărul de floare. *Gr. Vieru*

Înfloresc grădinile, / Ceru-i ca oglinda; /Prin livezi albinele / Şi-au pornit colinda. *Şt. O. Iosif*

Au înflorit caişii deodată, peste noapte, mai înainte ca frunzele să li se fi desfăcut. Le-am găsit dimineaţa furcile ramurilor cu totul albe, ca şi cum ar fi fost înmuiate în lăpturile groase ale nopţii şi ar fi îngheţat pe ele varul de argint al lunii, şi de sidef, covăsite proaspăt în fildeş. În două zile,

Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

caisul s-a îmbrăcat în bumbacul selenar şi a stat în geamul meu ca o panoplie cu mii de steaguri mărunte, ca nişte roiuri de fluturi albe, spânzurate în aer deasupra tulpinii. „Sunt albiturilile cu horbotă, spălate azi noapte, ale stelelor, întinse la uscat şi uitate pe ramuri", şopteşte gândul, din desişul lui, trezit la basme şi poveşti. *T. Arghezi*

O zi de primăvară, luminoasă, / Cu adieri de aer parfumat, / Cu sunete de clopote pe sat. / Zburau prin flori albinele uşoare / Ca nişte stropi de aur rupți din soare, / Şi-n liniştea aceea din grădină / Era ca un concert de violină: / Parcă-mpleteau deasupra mea în zbor / Un nevăzut hamac fermecător. / Era aşa senin şi-aşa de bine! *D. Botez*

Au înflorit spumele violete de liliac, purtate pe vârfuri, ca nişte pământufuri de fulgi. Ce modistă harnică şi-a expus, de Florii, pălăriile în verdeața fragedului liliac? Dar penele lui de struț au fost furate, una câte una, jumulite de mâna mică şi sălbatică a copiilor. Deasupra florilor din grădină, pe atlazul azurului palid, alunecă săgețile rândunelelor, ca într-o stampă. *T. Arghezi*

Focuri ard, albastre ruguri. / Pomii simt dureri de muguri. // Prinşi de duhul înverzirii / prin grădini ne-nsuflețim. *L. Blaga*

Şiruri negre de cocoare, / Ploi călduțe şi uşoare, / Fir de ghiocel plăpând, / Cântec îngânat de vânt, Sărbătoare... / Zumzet viu prin zarzări. [...] / primăvară, / Care-aduci belşug în țară, / Care vii / Peste câmpii / Cu bănuți de păpădii / Şi cu cântec de copii! *O. Cazimir*

[...] pasul tău uşor / În omăt strălucitor / Lasă urme viorii / De conduri împărăteşti / Peste albele stihii. *G. Topârceanu*

Primăvara bate la poartă. Din streşini se desprinde câte-un țurțur greoi, cade şi se sfărâmă în mii de aşchii scânteietoare. Copacii dezmorțiți sună moale din crengile jilave, se leagănă când pe-o parte, când pe alta, şi în jurul tulpinilor se fac fântâniță în zăpadă. Sub zăpadă încep a gângăvi pârâiaşe, dar vântului nu-i place ceva. El aleargă prin câmp, înghite

zăpada suluri după suluri şi, când răzbate la pârâiaşe, face solzi subțirei pe coama lor guralivă. *I. Druță*

Pomii dădeau drumul frunzelor în vârfuri verzi de săgeți. Pe țărâna proaspătă se înălțau ici-colo pâlcuri de zambile pline de clopoței fragezi. Pe sub zăplaz, boboci sfioşi de toporaşi se dezveleau. *M. Sadoveanu*

Era o zi senină cu fruntea de fecioară / Ce e netulburată de-a patimilor nori. *Al. Macedonski*

Până ce Primăvara – sora ta (a vântului – *n. ed.*) – / Din trâmbiță să sune va să-nceapă / Deasupra gliei, şi va adăpa / Cu aer cârdul florilor, umplând / Cu-arome şi culori orice vâlcea. *P. B. Shelley*

Ea vine... Şi nu ştie ură, / Şi nici amare pătimiri. / Pe față nicio zbârcitură / Şi tot azurul în priviri. / Ea vine la un ceas anume / Din cuibul zeilor celeşti / Şi lin pogoară peste lume / Cu pas de zână din poveşti. //Păşeşte printre flori învoaltă / Ca anotimpul cel dintâi. / Ai ei sunt nourii în turmă... *F. Tiutcev*

Prin pomi e ciripit şi cânt, / Văzduhu-i plin de-un roşu soare; / Răsuflul cald al primăverii / Adus-a zilele-nvierii. *G. Coşbuc*

Începură a se topi zăpezile. Şuvoiuri de lumină spărgeau norii întunecoşi şi potopul de raze se revărsa pe pământ. Petice negre se iveau ici-colo pe dealuri, creşteau, cucereau tot mai mult pânza albă a iernii; iazul se umflase din mal în mal şi peste apa tulbure se roteau stoluri mari de nagâți. Dădură mugurii, se zbici pământul; plutea boarea caldă a primăverii, cu miros de pământ umed. Rândunelele săgetau prin nesfârşitul de lumină aurie. *M. Sadoveanu*

Băteau, în sfârşit, cu aripi de porumbei, veşti de primăvară prin aer. *L. Blaga*

Printre vreascuri cerne soare, / Colți de iarbă pe răzoare / Au zvâcnit, iar muguri noi / Pun pe ramură altoi. *I. Barbu*

Vibra în aer, sfios, un sunet de primăvară. *L. Blaga*

Libris.ro Respect pentru oameni și cărți

Primăvara cea verzie, / Cu cosița-i aurie, / Mi-a sosit voios în țară, / Drăguliță primăvară! // Și-a adus un dulce soare, / Și-un sân plin de lăcrămioare, / Și-a adus o lună plină, / Ca s-o scalde în lumină. Lunca râde și-nverzește, / Doru-n suflet se trezește. *V. Alecsandri*

Este timpul re'nvierii, este timpul re'nnoirii... / Pasărea-și gătește cuibul, floarea, mândrele-i culori, / Câmpul via sa verdeață, lanul scumpele-i comori. *V. Alecsandri*

Natura este-n haină nouă... / Privește! Flori de zarzări plouă... *Al. Macedonski*

Soarele bătea și streșinile din sat țârâiau, sticlind șiraguri de mărgele vii. *M. Sadoveanu*

Au intrat într-o strălucire de soare de la amiază. Era un drum de dezgheț și prindeau a curge pâraie de sub omăt. Iarna se risipea spre toate văile, clipind și aburind spre soare. *M. Sadoveanu*

Sar apoi de sub frunzare / Toporașii cu topoare... / Iarna-i speriată tare! // Când sosesc Cocoarele / și-nverzesc ponoarele, / o gonește Soarele. [...] // Sub zefirul ca un fald / tuturor li-e dor de cald, / de frunzișul de smarald. *P. Stoicescu*

Pădurile sclipesc a primăvară / Și fumuri calde-n crengi se-ncolăcesc. *N. Labiș*

Când deschid copiii ochii, / Primăvara-i demult trează. *E. David*

[...] că doar ea e năzdrăvană / și pictează în poiană / din paleta fermecată, / colorând pădurea toată. *P. Stoicescu*

Copacii înmuguriți, verdeața ce răsărea zi cu zi mai vie, ca un veșmânt fermecat coborât să acopere goliciunea neagră și gălbuie a pământului bătrân, pădurile care se încoronau cu frunzișuri noi, mirosul aspru, îmbătător și înviorător de glie, plutind mereu în văzduh ca respirația sănătoasă a unui uriaș deșteptat dintr-un somn greu – toate împrăștiau vioiciune în suflete, tinerețe nouă și nouă poftă de viață. *L. Rebreanu*

Salcâmii cad și ei într-un desfrâu de floare, / Pădurea-i copleșită de-un sentiment frunzos. *A. Suceveanu*

O desprimăvărare năvalnică. *L. Blaga*

[...] o fără de veste țâșnită primăvară, / Cu flori de piersic, ude și meștere-n stropit / Lumina cu miresme din nopți fără sfârșit. *L. Dimov*

[...] avântul verde și deplin al primăverii. *L. Blaga*

[...] duminică, o zi de o superlativă seninătate. Clorofila primăverii se vădește încă proaspătă, diafană. Mai are încă o săptămână-două până la tonurile adânci. *L. Blaga*

Primăvara a irumpt din toate părțile. Soarele nu-mi mai ascunde veselia luminii sub solzi reci sau sub perdele de neguri, vrăbiile nuntesc printre nuielele tufișurilor și mugurii, cât bobul de neghină, buburoșează ramurile copacilor. Bocancii soldaților mătură, c-o lovitură foșnitoare, frunze uscate prin zăvoaie și descoperă în putreziciunile dedesubt cuiburi de ghiocei și viorele. *G. Mihăescu*

Iarna se topea, gâlgâind puternic prin scocurile streșinilor. [...] Rigiditatea iernatică a naturii ceda. *L. Blaga*

Toamna

Peste dealuri zgribulite, / Peste țarini zdrențuite, / A venit, așa, deodată, / Toamna cea întunecată. // Iat-o... Sus pe deal, la strungă, / Așternând pământului / Haina ei cu trenă lungă / De culoarea vântului, / S-a ivit pe culme Toamna. // Lungă, slabă și zăludă, / Botezând natura udă / C-un mănunchi de ciumăfai, / Când se scutură de ciudă, / Împrejurul ei departe / Risipește-n evantai / Ploi mărunte, / Frunze moarte, / Stropi de tină, / Guturai... *G. Topârceanu*

Toamna râde prin livezi, / Tufișurile-s vulpi roșcate. *E. Dragoș*

Coboară toamna-ncet din slavă, / Năframa galbenă-i răsare / Și peste vârfuri de dumbravă / Îi flutură departe-n zare.